

22.7.2024 10. helluntain jälkeisen viikon maanantai

Päivän epistola

”Jos kerran julistetaan, että Kristus on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä voivat sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa puhetta, turhaa myös teidän uskonne. Silloin nähdään, että olemme antaneet Jumalasta väärän todistuksen, kun olemme väittäneet hänen herättäneen Kristuksen – mitä hän siis ei ole tehnyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. Ellei kuolleita herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä.” (1. Kor. 15: 12 – 19)

Jotkut Korintissa ovat esittäneet, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole. Paavali esittää tässä tekstissä neljä seurausta tästä väitteestä:

1. Silloin ei myöskään Kristusta ole herätetty kuolleista.
2. Tämä merkitsee, että Paavalin opetus on turhaa ja hän on opettanut väärin Jumalasta.
3. Tällöin korinttilaisten usko on mieletöntä ja he ovat edelleen syntisiä.
4. Kristittynä kuolleet ovat ehdottomasti joutuneet perikatoon.

Jos Paavali kirjoittaa siitä, että Kristus ei ole noussut kuolleista, niin kuin joidenkin korinttilaisten väitteestä seurasi, se merkitsee, ettei ole kuolleista ylösnousemista, se ei ole osa Jumalan pelastussuunnitelmaa. Tämä merkitsisi, että sekä Paavalin julistus että korinttilaisten usko on turhaa.

Heidän kääntyessään Kristukseen heidät oli nostettu uudelle olemisen tasolle. Mutta jos Kristus ei noussut kuolleista, niin he ovat samanlaisia kuin muut (ei-kristityt) ihmiset. Heidän kieltäessään ylösnousemisen heidän kristittynä olemisensa pohja hävisi. Sama koskee edesmenneitä.

Päivän evankeliumi

”Kun Jeesus varhain aamulla oli palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä. Hän näki tien vierellä viikunapuun ja meni tutkimaan sitä, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Silloin hän sanoi

puulle: ”Ikinä et enää tee hedelmää.” Siinä samassa viikunapuu kuivettui. Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: ”Kuinka tuo puu noin äkkiä kuivettui?” Jeesus vastasi: ”Totisesti: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette ainoastaan tekisi tätä viikunapuulle, vaan te voisitte sanoa tälle vuorellekin: ”Nouse paikaltasi ja paiskaudu mereen”, ja niin tapahtuisi. Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte.” (Matt. 21: 18 – 22)

Tämän tekstin kolme ensimmäistä jaetta kuului jo 9. helluntain jälkeisen viikon perjantain evankeliumitekstiin. Puu on elämän symboli. Viikuna on Välimeren itäpuolella olevan alueen makein hedelmä ja raamatussa autuuden vertauskuva. Kuivunut puu kertoo tyhjistä lupauksesta tai epäonnistumisesta. Tässä yhteydessä se voisi olla vertauskuva saddukeusten ja fariseusten epäonnistuneesta yrityksestä uudistaa kansan hengellistä elämää. Synagogan jumalanpalvelus tuotti vain ”lehtiä”, jotka voivat tarkoittaa Mooseksen lakia, mutta ei lainkaan hengen hedelmiä.

Jeesuksen ihmeissä ei tapahdu rangaistusta kuin kaksi kertaa. Kummallakaan kerralla rankaisun kohteena ei ole ihminen. Viikunapuun kuivuminen on rankaisu, samoin pahojen henkien karkottaminen sikolaumaan, joka sitten syöksyi jyrkännettä alas veteen. Jeesuksella on siis myös rankaisemisen voima. Ihminen, joka etsii elämäänsä vain (viikunapuun) makeutta, mutta ei saa tuotettua hengen hedelmää, vaan ainoastaan lehtiä, kohtaa Kristuksen kirouksen.

Viikunapuu sietää kuivuutta ja siinä on paljon ydinnestettä. Tämän takia puun äkillinen kuivuminen hämmästytti opetuslapsia.

Matteuksella usein usko ja epäily liittyvät toisiinsa. Usko johtaa rukoukseen ja rukous on uskon ilmaisua. Usko ei kuitenkaan merkitse hullua uskoa vaan oikeata uskoa. Rukous ei merkitse hyödyttöä rukousta, vaan sellaista, josta ihminen hengellisesti hyötyy. Isä meidän -rukouksessa sanotaan: ”äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta”: tätä on todellinen, hyödyllinen rukous, sen päämääränä on päästä Jumalan yhteyteen. ”Ettekä epäilisi” tarkoittaa kirjaimellisesti ”ettette olisi jakautuneet”. Jos me olemme Jumalan yhteydessä, niin silloin me emme pyydä mitään sellaista, joka veisi meidät pois Jumalan yhteydestä, vaan pyydämme sellaista, joka pitää meidät edelleen Jumalassa.